

HERBESTEMMING

Van altaar naar aanrecht: Henk (81) eet straks in de kapel waar kinderen uit Boekend werden gedoopt

Bron: dagblad De Limburger (online) van 25-08-2026 door Kristel Schreurs

De Mariakerk in Boekend is getransformeerd tot wooncomplex. Op de foto Corrie Pollux in haar toekomstige slaapkamer. © Mijntje Wismans

Boekend

De Mariakerk in Boekend is geen kerk meer, maar een woongebouw met zeven voordeuren. Ruim drie jaar na de laatste kerkmis nemen de nieuwe bewoners er hun intrek. „Vroeger was het ieders thuis, nu is het ons huis.”

In de Mariakerk zijn honden toegestaan. Druk snuffelend draaft Friese stabij Pollux langs dozen en bouwmaterialen. De geur van wierook, bijenwas en knielmatjes is allang vervlogen. Nu ruikt het naar verf, hout en koffie. Naar zijn nieuwe mandje in het middenschip.

Lang was de Onbevlekt Hart van Mariakerk in Boekend een plek waar mensen samenkwamen. Vanaf september is het een plek waar mensen thuishkomen. Voor Corrie (66) en Rob (68) Pollux en hun hond wordt de kerk hun nieuwe thuis. Alleen de stroomaansluiting ontbreekt nog; Enexis maakt die deze week.

Logeerkamer

„De kerk kwam op ons pad. We woonden dertig jaar lang in een van de rijwoningen langs Huize Maagdenberg. We wilden kleiner gaan wonen, maar niet in een flatje op tien hoog. De Mariakerk was precies wat we zochten; uniek, met genoeg ruimte – zelfs voor een logeerkamer. Voor onze twee kleinkinderen was dat een absolute voorwaarde”, lacht Corrie.

En het voelt goed. Hun huis, in het middenschip van wat ooit de kerk was, begint steeds meer als een thuis te voelen. De keuken is geplaatst en het nieuwe bed staat al op z'n plek. Hun bank en overige meubels zitten nog verstoppt onder lakens. Toch zijn het niet de spullen die hun dat thuisgevoel geven. „We voelen ons welkom hier. Veel dorpsgenoten zijn zich komen voorstellen. Dat vinden we echt heel bijzonder; in Leutherberg waren er genoeg burens die we niet kenden. Ook dat we op onze leeftijd nog een huis naar smaak mogen samenstellen en inrichten, ervaren we als een groot voorrecht.”

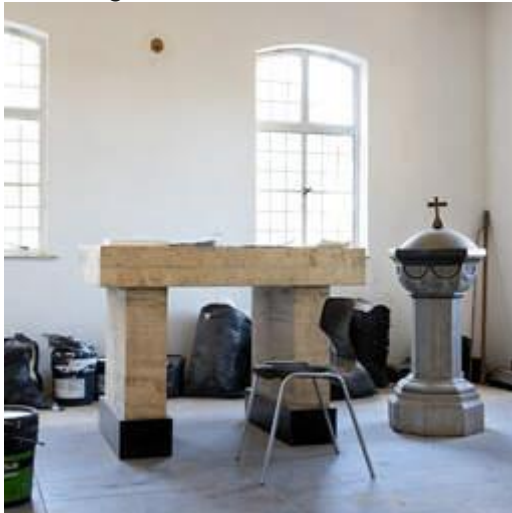
Corrie Pollux en Friese stabij Pollux op het toekomstige terras. © Mijntje Wismans

De Mariakerk is de eerste kerk in de gemeente Venlo die wordt getransformeerd tot woningen. En het zal niet de laatste zijn. Ontkerkelijking, vergrijzing en stijgende kosten nopen kerkbesturen en het bisdom na te denken over de toekomst van kerkgebouwen. Ook de Vredeskerk in Venray en de Sint-Andreaskerk in Melick worden onderworpen aan soortgelijke metamorfose als die in Boekend.

En dat heeft vaak wat voeten in de aarde, vertelt projectontwikkelaar Mathijs van Dinther van Burgstate. „Als je een bestaand pand gaat verbouwen, loop je continu tegen dingen aan. De grootste hobbel tijdens dit project was de vondst van vleermuizen. We moesten de plannen aanpassen zodat het leefgebied van de dieren niet zou worden verstoord. Het zorgde voor anderhalf jaar vertraging.”

Lichtinval

Dat de Mariakerk geen monument is, is voor de ontwikkelaar een voordeel geweest. „De kerk is gebouwd in 1953, en dus relatief jong. Omdat ze geen monument is, geniet ze geen wettelijke bescherming. Zo hebben we de ramen groter gemaakt zodat de woningen meer lichtinval krijgen. Ook zijn de warmtepompen aan de gevel bevestigd.”

Foto's: © Mijntje Wismans

Van buiten is het onmiskenbaar een kerk. Maar binnen moet je goed kijken om er een te herkennen. De stenen gewelven en de boogvensters geven wat prijs, net als de hoogte van de plafonds: 310 centimeter boven, 326 centimeter beneden. Maar dat is het dan ook wel.

Volgens een woordvoerder van het bisdom Roermond is dat ook een voorwaarde voor verkoop: het bisdom wil dat zo weinig mogelijk aan de vroegere kerkfunctie herinnert. Het is immers niet de bedoeling dat religieuze voorwerpen of delen worden gebruikt voor andere doeleinden. Het rozetraam, het glas in lood, het is allemaal vervangen. Dat laatste ook omdat glas in lood veel daglicht tegenhoudt.

Een andere voorwaarde was het realiseren van een kapel in de sacristie, zodat mensen in de toekomst ook in Boekend een kaarsje kunnen opsteken. Het doopvont en marmeren altaar staan al in de ruimte. Ook de kerkklokken – hoewel niet in gebruik – hangen nog in de toren. Een laatste voorwaarde voor de verkoop was dat het bisdom twee van de zeven woningen mocht terugkopen om te verhuren. Op dit moment staan die nog leeg.

Henk Bosma en zijn vrouw Rieky in hun toekomstige eetkamer. © Mijntje Wismans

Zo niet de eerste woning. Bouwlieden lopen in en uit en de massieve deur staat wagenwijd open. Henk Bosma (81) is niet in de kerk geboren. Wel heeft hij binding met de voormalige zaalkerk. „Op de plek waar ik zo vaak mijn fiets parkeerde, drink ik nu een kopje koffie. Mijn vrouw en ik hebben 39 jaar in Blerick gewoond. Ik heb zeven jaar lang in het kerkbestuur gezeten van de parochiefederatie Blerick en had een goede band met wijlen pastoor Sjaak Haver. Ik heb veel met deze kerk. De kerk had niet veel poeha, juist eenvoud, en dat zorgde voor een bepaalde intimiteit. Ik fietste graag wat kilometers verder om de kerkdienst in Boekend bij te wonen.”

Bosma zag als bestuurder van dichtbij hoe kerken hun deuren sloten. „Dat ik ooit zelf in een kerk zou wonen, had ik nooit durven dromen. Ook omdat mensen uit Boekend voorrang kregen om een woning te kopen. Maar het is toch gelukt. We hebben de eerste woning, met de doopkapel. Daar maken we straks de eetkamer van. ‘Wel bidden voor het eten, anders mag je er niet in’, grapte pastoor Snijders onlangs.”

De laatste kerkdienst kerk Boekend. Foto's: © Lé Giesen